



In Safety! belicht Alice van den Berge de loopbaan van een veiligheidskundige die via ISO-point zijn of haar huidige werkkring heeft gevonden. Alice is algemeen manager bij ISO-point, een landelijk bemiddelingsbureau voor ba-

nen op het gebied van Veiligheid, Kwaliteit, Arbo en Milieu met vestigingen in Den Haag, Eindhoven, Deventer en Groningen. De bemiddeling is gericht op gekwalificeerde professionals van starter tot interim-manager. Na haar

studie aan de Hoge Hotelschool koos Alice voor het bemiddelingsvak. De markt spreekt haar aan vanwege de diversiteit aan bedrijven: van zware industrie tot kleine adviesbureaus en certificerende instanties.

## ‘Als iets niet lukt, heb je meestal geen geduld’

Het zelfstandig ondernemerschap was al jaren een stille wens van Jack van der Hout. In 2002 hakte hij definitief de knoop door en begon voor zichzelf als zelfstandig adviseur op het gebied van milieu, veiligheid en gezondheid. Zijn belangrijkste tool: geduld.

TEKST: SUZANNE VAN DEN EYNDEN

### Hoe ben je in het vak terecht gekomen?

‘Bij mijn eerste werkgever, Akzo Coatings, was ik in eerste instantie aangenomen als milieucoördinator. Mijn directeur besloot al snel om de aandachtsgebieden milieu en veiligheid binnen één baan te combineren. Ik ben toen met de opleiding HVK begonnen en kreeg de kans om een nieuwe functie én een nieuwe afdeling op te bouwen. Toen ik jaren later wegging, stond er een veiligheidsafdeling van een man of tien.’

### Je hebt een achtergrond in de chemische technologie. Waarom ben je verder gegaan in de veiligheid?

‘Binnen Akzo Coatings was veiligheid een speerpunt, mede omdat er grote branden waren geweest binnen het bedrijf. De bij het management heersende gedachte was dat draagvlak onder de medewerkers de basis diende te zijn voor het veiligheidsbeleid van de organisatie. Dit uitgangspunt moest alleen nog worden geïmplementeerd binnen het bedrijf. Deze benadering stond me erg aan. Ik had wel een technische achtergrond, maar wilde geen technisch specialist zijn. Een rol als generalist, met in mijn werk veel ruimte voor het menselijke aspect van de techniek, past meer bij me.’

### Wanneer ontstond de wens om als zelfstandige aan de slag te gaan?

‘Dat zat al in mijn hoofd toen ik bij Akzo wegging. Ik ben daarna echter nog in dienst geweest bij het huidige BSN Glaspack en

Fuji Nederland. Fuji, een Japans bedrijf, was een hele interessante werkplek. Japanners zijn van oudsher zeer ‘kwaliteitsminded’, en hanteren een rationele benadering van veiligheid: het moet tastbaar, meetbaar zijn. Ook hier was het mijn uitdaging om het kwaliteitsbeleid wat meer mensgericht te maken. Toen ik bij Fuji wegging, had ik bijna weer een contract getekend bij een andere werkgever. Toch voelde dat niet goed, het zelfstandige bestaan bleef lokken. Ik kwam toen in contact met iemand van Lloyds, een organisatie die ik kende via Fuji. Die persoon zei tegen me: als jij voor jezelf begint, kun je twee dagen per week een freelancecontract bij ons krijgen. Dat was natuurlijk een heel mooi begin.’

### Wat voor soort opdrachten heb je vooral in portefeuille?

‘Veel certificering, maar mijn voorkeur gaat uit naar interim werk, met name verbetertrajecten op het gebied van veiligheid. Als speerpunt hanteer ik maatschappelijk verantwoord ondernemen. Ik zie een sterke relatie tussen people, planet, profit en kwaliteit, arbo en milieu. People gaat over veiligheid en goede arbo-omstandigheden, planet over milieu en een bijdrage leveren aan de samenleving, en profit over kwaliteitsbewustzijn: je kunt niet voortbestaan zonder winst te maken. Daarmee heb je al een groot stuk van MVO te pakken, maar het moet verder gaan. Wat draag je als organisatie bij aan de maatschappij? Hoe



Jack van der Hout

worden je grondstoffen geproduceerd? Hoe werken je toeleveranciers? Op dergelijke vragen heeft het KAM-beleid over het algemeen geen antwoord. Samen met een compagnon help ik organisaties om het MVO-beleid richting hun organisatie vorm te geven. Dit doen we onder andere door middel van interne audits, of het begeleiden van sleutelfunctionarissen.’

### Wat heb je geleerd over je vak in de loop der jaren?

‘Het belang van een mensgerichte benadering. Het behoeden van mensen voor ongevallen zou je in theorie vanuit een technische benadering kunnen doen. Maar je blijft te maken hebben met de belevingswereld van mensen. Het is belangrijk dat veiligheid daar onderdeel van gaat worden. Medewerkers moeten dus zelf betrokken worden bij het beleid, zèlf de risico's kunnen identificeren. Dan pas heb je draagvlak.’

### Welke eigenschap is onmisbaar voor een veiligheidskundige?

‘Het creëren van betrokkenheid en draagvlak komt neer op cultuurverandering. En een dergelijk proces kost heel veel tijd. Geduld is dus onmisbaar als je een verandering in het denken wilt neerzetten. Je moet tegenslagen kunnen verwerken, en blij zijn met kleine stappen die worden gezet. Uiteindelijk lukt het, als je maar volhoudt. Wie zegt dat iets niet is gelukt, heeft meestal niet voldoende geduld gehad.’ 